

1899-07-17

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Eneste datering på brevet er

"Mandag". Det er skrevet 17. juli 1899

(som var en mandag). Vi ved fra andre

breve, at Johannes Larsen på dette

tidspunkt var i Svanninge på en lejet

værelse for at male, og at Alhed og

den nyfødte Puf var hos hendes

forældre på Erikshaab. 16. juli spurgte

Johannes Larsen i et brev Alhed, om

han skrev for meget om mad. Hun

svarede i dette brev på spørgsmålet.

Generel kommentar:

Alhed Larsen er hos forældrene på

Erikshaab med den nyfødte Andreas

(Puf). Johannes Larsen maler fra et

lejet værelse i Svanninge og ses her

med Syberg-familien samt Lützhøft-

parret.

Find var begejstret for Viborg:

Johannes Larsen fungerede som

assistent for Joakim Skovgaard ved

udsmykningen af Viborg Domkirke.

Afsendersted:

Erikshaab

Omtalte personer:

Thorvald Balslev

Ludvig Find

Andreas Larsen

Hedevig Lützhøft

Nicolaus Lützhøft

Christian Mogensen

Albrecht Warberg

Andreas Warberg

Astrid Warberg-Goldschmidt

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til det Kongelige Bibliotek af

Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Alhed Larsen ammer den nyfødte Puf, mens hun skriver. Han har lige pludret og grinnet. Det trækker op til torden.

Lützhøft-parret kan vel godt komme på besøg trods kighostesmittefare, hvis de fx vasker sig godt og lufter deres tøj.

Ludvig Find har været på besøg. Han var begejstret for Viborg.

Alhed forsøger at komme til at male en buket floks, men der kommer gæster, og babyen forstyrrer.

TRANSSKRIFTION

Min egen elskede Ven!

Naar jeg begynder paa dette store Ark, er det mindre fordi jeg tror, jeg kan fylde det, end fordi jeg ikke kan komme til at rive det over, da den lille dejlige ligger og drikker, saa jeg kun har den ene Arm fri. Han har lige haft et af sine alleryndigste Øjeblikke. Han gjorde en lille Pause i sin Spisning og gav sig til at snakke og le, som jeg aldrig har set det før, og da jeg jo af ham lo han endnu mere spirrede formelig af Henrykkelse. Hvor er han vidunderlig dejlig. Det trækker op til en ordentlig Torden, det dundrer rundt omkring os og Luften er trykkende lummer. Hvor er det dog højtidelig og ildevarslende saadan en optrækkende Torden. Bare Du er i Hus og ikke sidder ude i Skoven under de høje Træer. Hvor jeg dog er glad over, at Du har det saa godt, Du maa godt skrive om Mad jeg bliver ikke gal, men glæder mig rigtig over, at Du lever saa godt og har god Appetit. Jeg har lige læst Dit Brev, tak for det og det andet, som jeg fik i Gaar, da vi hentede Post. Da jeg i Gaar skrev om Mutter og Lüsse, faldt det mig slet ikke ind, at de jo ogsaa kunde bringe Kighoste, men mon der ikke kunde findes paa en Slags Karantæne for dem; de ere jo ikke nær saa farlige som Du. De kunde jo lade være at kysse os, tage fat paa den lille og ligge her om Natten. – Hvis de saa f. Ex. bankede og børstede og luftede hver et Sæt Tøj og lagde det i i Karantæne hos Dig et Par Dage og saa vaskede sig godt og klædte sig om henne hos Dig, mon der saa kunde være tale om noget,? de kunde jo ogsaa lade være at kysse Hønset og Børnene en Dagstid. Hvad mener Du om det? – Det var frygtelig morsomt at faa dem hertil. – Bare nu ikke Vejret forandrer sig efter denne Torden, saa Du ikke kan faa malet paa Dit Billede. – I Gaar da Fader og Dede var kørt til Stationen med Thorvald (jeg havde heldigvis afslaaet at tage med) kom der en Herre cyklende, og det viste sig at være lille Find. Han har været en 14 Dagestid i Svendborg for at male en Bestilling, og nu var han en Visit paa Gelskov for at sige, at han først kom om et Par Uger. Han blev her kun en god Timestid da han allerede samme Aften skulde tilbage til

Svendborg. Det var forfærdelig morsomt at se ham, hvor er han dog elskværdig. - - Aa, Gubevars, - - Der kom Fru Mogensen og har siddet her en Time og snakket, og jeg har en Buket Flox stillet op til Maling, som jeg brænder efter at faa fat paa, og Ungen hylér i vilden Sky, og jeg sveder af Anstrængelse og Nervøsitet og nu kommer Dis efter Brevet, - føj - føj - føj - - Nu slutter jeg min Dreng ganske ør af alt dette Mudder, - saa nu gik de og Ungen tier lidt, hvor det lettede, nu gaar jeg hen og lægger det Billede an. Vi længes efter Dig, min egen Dreng, men har det ellers saa godt. Dette Brev er vist ganske meningsløst, men det er skreven med lange Pauser forstaar Du. - Lille Find var meget begejstret for Viborg, bad mig hilse Dig voldsomt. - Farvel min egen Ven! 1000 Millioner Hilsner fra os begge til Dig og hils ogsaa alle de andre fra Din Alhed.

Mandag.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

Alhed Larsen vil gerne male en buket floks

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1899-00

Min egen, elskede Ven!
Maas begynder paa dette store Brev, er det i sin-
dre Ende p. 1. Bror, som jeg har skrevet det, det fordi jeg
ikke kan begynde et al. rejs det over da den
lille Gude fuge a drister, saa jeg Min var den
ene Min Ven. Efter har det sagt et af sine
alle yndigste Brev. Han gjorde en lille
Fugl i sin Brev. Han gjorde en lille
og de som p. alle, har det det har, og da
de af hende to har skrevet Brevet a sig
de har det af Min, Min. Hvor de har
indtender det. - Det trod den og en
artikel. Farvel, det dyndre den om
Min og a sig, er ligesom den Min.
Hvor er det ha, ha, ha, a det var den.
saadan en almindelig Farvel. Maas den
er i sin a alle sidder alle i Min den
de har det. Hvor jeg da er glad over at
du har det saa godt. Du maas godt skrive
om Maas. Blev ikke god, men glæder
mig rigt over, at du bliver saa godt a

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

har god Repetition. I har lige læst det Breve
for det og det andet, som jeg fik i naar
da de udsendte det. Da jeg i naar den Middel
og disse part det mig, till ikke ind, at de
de oppe Næste brugt, de hede, men hvor
den ikke Næste, indle, saa en Knap Næste
se for dem. De ere jo ikke over saa farligt
sore, der. De Middel jo Læge gøre al Repet
en Læge på saa den Læge, og Læge her den
Næste. - Men de saa i det Næste og Næste
og Læge Læge et Pæl Tøj, og Læge det i
i Næste den hos de et Tøj Næste og saa Læge
de og godt og Næste i, om Læge hos de
inden der i saa Næste bare Læge om Læge
de Næste jo oppe Læge gøre at Næste Næste
det og Næste en Læge. Hvad Læge den
om i det? - Det var Læge Næste at
for den her den. - Næste en ikke Næste for
anden i, eller Læge Næste, saa de ikke
han for Læge på det Næste. - I har
da Næste og Næste var Næste i Næste
med Næste i Næste Læge, og Næste at
Læge med Næste en Næste Næste, og
det Næste i, at Læge Læge. Hvad Næste
vord en Næste Læge i Næste for, at Læge
en Næste, og Læge var Læge en Næste
Læge for, at Læge at Læge Næste, og
Læge. Næste Læge Næste en god Næste
da den allerede Næste Næste Næste Læge
Læge i Næste. Det var for Næste Læge
Næste at se Læge Læge en Læge Læge
Læge. - De, Næste, - Deret Næste
Læge Næste og Læge Næste her en
Læge og Næste, og Læge har en Næste

Flot stillet op til Malen, som jeg
bænder efter at for på Læge.
Næste Næste i Næste Næste, og Læge
der af Næste Næste og Næste Næste
og Læge Næste Læge Næste, -
Næste - Næste - Næste - Næste Læge
Læge Næste Næste Næste de af alle
Læge Næste - Læge en Læge de og
Læge Næste Læge, - Læge det Læge
en Læge, Læge og Læge det Næste
en. Næste Læge Læge Læge, Læge Læge
Læge, Læge Læge Læge Læge Læge
Læge Næste er ind Læge Læge Læge
Læge det er Læge Læge Læge Læge
Læge Læge. - Læge Læge var Læge
Læge Læge for Næste, Læge Læge Læge
Læge Læge Læge. - I Næste Læge Læge
Læge: Læge Næste Læge Læge
Læge en Læge Læge Læge Læge
alle de Læge Læge Læge Læge Læge

Mauder